Предраг Крстић докторирао је 2014. године на Филозофском факултету у Београду, одбранивши дисертацију под насловом „Спор око просветитељства: историја и савременост једне контроверзе“. Школске 1992/1993. године био је ангаживан као истраживач-приправник на истом факултету. Од 1993. године професор је филозофије у младеновачкој и, потом, Шестој београдској гимназији. Од 2006. запослен на Институту за филозофију и друштвену теорију, Универзитет у Београду, до 2016. године као истраживач приправник, потом као научни сарадник, а од 2021. као виши научни сарадник. Редовни је професор на Факултету за медије и комуникације Универзитета Сингидунум. Учествовао је у реализацији научноистраживачких пројеката Министарства за науку и технолошки развој: „Просвећеност у европском, регионалном и националном контексту: историја и савременост“ (2006–2010); „Биоетички аспекти: морално прихватљиво у биотехнолошки и друштвено могућем“ (2011–2014); „Етика и политике животне средине: институције, технике и норме пред изазовом промена природног окружења“ (2011–2019). Био је иницијатор и активни члан четири истраживачке лабораторије на Институту за филозофију и друштвену теорију: за образовну теорију, за изучавање Холокауста, за друштвену критику и за студије филантропије, солидарности и бриге. Оснивач је и уредник едиција Пруденција, Минима и О чему говоримо када говоримо о… у издању ИФДТ-а, те први главни и одговорни уредник часописа *Критика* (2020), данас члан Савета редакције. Стални је сарадник Трећег програма радио Београда. Поред бројних ауторских и коауторских прилога, превода и уредничких подухвата у домаћој и страној стручној периодици, те осамнаест монографија, аутор је и две књиге поезије и једног романа. Лауреат је награде „Никола Милошевић” за 2008. годину.